

87

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie dodatków reprezentacyjnych dla niektórych pracowników państwowych oraz przewodniczących i zastępców przewodniczących organów wykonawczych niektórych gmin miejskich.

Na podstawie art. 9 i 37 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. Wymienionym niżej pracownikom państwowym i przewodniczącym oraz zastępcom przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich przyznaje się miesięczne dodatki reprezentacyjne w następującej wysokości:

1. Wojewoda	12.000 zł
2. Wicewojewoda	10.000 zł
3. Starosta powiatowy	8.000 zł
4. Wicestarosta powiatowy	5.000 zł
5. Prezydenci miast: Bydgoszczy, Gdańska, Gdyni, Katowic, Krakowa, Łodzi, Poznania, Szczecina, Wrocławia oraz Wiceprezydenci m. st. Warszawy	12.000 zł
6. Prezydenci innych miast liczących ponad 100.000 mieszkańców	10.000 zł

7. Prezydenci pozostałych miast, wiceprezydenci miast objętych pkt 5 i 6, wiceprezydenci miast liczących ponad 50.000 mieszkańców i innych miast będących siedzibą władz administracji ogólnej II instancji oraz wiceprezydent m. Sopotu 8.000 zł
8. Wiceprezydenci pozostałych miast oraz burmistrzowie miast, liczących ponad 15.000 mieszkańców 5.000 zł.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej oraz Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

88

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dla pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia 12 grup uposażenia zasadniczego obliczonego miesięcznie lub za godzinę według następujących norm:

Grupa	Kwota uposażenia	
	miesięcznego w zł	za jedną godzinę pracy dziennie w stosunku miesięcznym w zł
I	35.000	5.000
II	31.600	4.500
III	28.000	4.000
IV	22.800	3.300
V	17.500	2.500
VI	14.900	2.130
VII	14.000	1.870
VIII	12.700	1.700
IX	11.000	1.500
X	10.400	1.400
XI	9.600	1.300
XII	8.800	1.200

§ 2. Ustala się następującą tabelę stanowisk oraz związane z tymi stanowiskami grupy uposażenia zasadniczego:

- 1) dyrektor szpitala, instytutu specjalistycznego, sanatorium
o liczbie łóżek powyżej 100 — II—I grupa,
o liczbie łóżek do 100 — III—II grupa;
- 2) dyrektor centralnej poradni III — II grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat II — I grupa;
- 3) wicedyrektor szpitala, instytutu specjalistycznego, bądź sanatorium oraz dyrektor prewenterium IV — III grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat III — II grupa;
- 4) ordynator IV — III grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat III — II grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 5 lat II — I grupa;
- 5) lekarz centralnej poradni IV grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat IV — III grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 5 lat III — II grupa;
- 6) kierownik centralnej składnicy sanitarnej kolejowej bądź poradni psychotechnicznej IV grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat IV — III grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 6 lat III — II grupa;

- 7) zastępca dyrektora do spraw społeczno-wychowawczych w szpitalach do 100 łóżek V — IV grupa,
— o ilości łóżek od 100 do 300 IV — III grupa,
— o ilości łóżek ponad 300 III — II grupa;
- 8) kierownik oddziału (zakładu): anatomii patologicznej, przerodolecznictwa, rado- lub rentgenologicznego, fizykoterapeutycznego albo laboratorium (oddziału) analitycznego IV — III grupa,
— posiadający 3 lata praktyki specjalistycznej III — II grupa;
- 9) kierownik apteki IV — III grupa,
— zatrudniającej ponad 3 farmaceutów III—II grupa;
- 10) lekarz ambulatorium specjalistycznego:
— posiadający ponad 3 lata praktyki specjalistycznej na oddziale szpitala wojewódzkiego lub równorzędnego IV grupa,
— posiadający ponad 4 lata praktyki specjalistycznej na oddziale szpitala wojewódzkiego lub równorzędnego IV — III grupa,
— posiadający — ponad 5 lat praktyki samodzielnej specjalistycznej III — II grupa;
- 11) lekarz domowy IV grupa,
— posiadający 3 lata praktyki lekarskiej V — III grupa,
— posiadający 6 lat praktyki lekarskiej III — II grupa;
- 12) starszy asystent, kierownik powiatowego ośrodka zdrowia bądź poradni kolejowej, lekarz pogotowia lekarskiego, lekarz warsztatów głównych kolejowych, lekarz rejonu sanitarnego I klasy IV — III grupa;
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat III—II grupa;
- 13) lekarz ambulatorium ogólnego, magister (prowizor) farmacji, lekarz-dentysta IV grupa;
posiadający 3 lata praktyki zawodowej IV — III grupa;
- 14) asystent, lekarz rejonu sanitarnego II kl., lekarz podrejonu sanitarnego, kierownik okręgowego ośrodka zdrowia, starszy psychotechnik IV grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat IV—III grupa;
- 15) przełożona pielęgniarek lub położnych, psychotechnik V — IV grupa, po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat IV — III grupa;
- 16) wicedyrektor prewentorium V — IV grupa;
- 17) uprawniony technik dentystyczny, kierownik protezowni dentystycznej V—IV grupa;
- 18) intendent szpitala, sanatorium, prewentorium —
o liczbie łóżek ponad 500 IV—III grupa,
o liczbie łóżek ponad 300 — 500 V—IV grupa,
o liczbie łóżek do 300 V grupa;
- 19) młodszy asystent V—IV grupa;
- 20) pomocnik aptekarski, felczer V—IV grupa;
- 21) starsza pielęgniarka, starsza położna VI — V grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat V — IV grupa;
- 22) zastępca intendenta szpitala, sanatorium, prewentorium — o liczbie łóżek ponad 500 VI—V grupa,
o liczbie łóżek ponad 300 — 500 VII—VI grupa;
- 23) zarządzający kuchnią, kuchnią mleczną, pralnią lub magazynem, kierownik gospodarczy — w zakładach o liczbie łóżek ponad 300 — VI—V grupa,
w zakładach o liczbie łóżek ponad 100 do 300 VII—VI grupa,
w zakładach o liczbie łóżek do 100 VII grupa;
- 24) relewista VI grupa, po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat VI — V grupa;
- 25) intern-lekarz VI grupa;
- 26) laborant wykwalifikowany, masażysta wykwalifikowany VIII — VII grupa, po przepracowaniu na tym stanowisku 3 lat VII — VI grupa;
- 27) pielęgniarka, położna dietetyczka, technik laboratoryjny lub fizjoterapeutyczny, asystent techniczny, laborant dyplomowany, masażysta dyplomowany VII grupa;
posiadający 3 lata praktyki zawodowej VII — VI grupa;
- 28) technik dentystyczny VII—VI grupa;
- 29) laborant przyuczony, masażysta przyuczony, pracownik drogistowski, wychowawczyni IX—VIII grupa;
- 30) piastunka dyplomowana, kontroler sanitarny ośrodka zdrowia VIII grupa;
posiadający 3 lata praktyki zawodowej VIII — VII grupa;
- 31) sterylizator, dezynfektor IX — VIII grupa,
posiadający 3 lata praktyki zawodowej VIII — VII grupa;
- 32) magazynier, pracz pralni mechanicznej, kucharz — w zakładzie o liczbie łóżek powyżej 300 przy jednym etacie VIII—VII grupa,
w zakładzie o liczbie łóżek do 300 bądź przy więcej niż jednym etacie w zakładzie o liczbie łóżek powyżej 300 IX—VIII grupa;
- 33) lekarz stażysta VII grupa;
- 34) pielęgniarka przyuczona, sterylizator przyuczony, fasowaczka IX grupa,
posiadający 3 lata praktyki zawodowej IX — VIII grupa;
- 35) dezynfektor przyuczony, starsza salowa, starszy noszowy, łazienkowy, kucharka, praczka X grupa,
posiadający 3 lata praktyki zawodowej X — IX grupa;
- 36) salowa, noszowy XI grupa,
posiadający 3 lata praktyki zawodowej XI — X grupa;
- 37) pomoc kuchenna, pomoc w pralni, sprzątaczką, pomoc łazienkowego XII grupa,
po przepracowaniu na tym stanowisku 1 roku XII — XI grupa.

§ 3. 1. Uposażenie miesięczne otrzymują:

- a) w zakładach otwartych pracownicy umysłowi, jeżeli są zatrudnieni 42 godziny tygodniowo, pracownicy fizyczni, jeżeli są zatrudnieni 46 godzin tygodniowo,
- b) w zakładach zamkniętych: lekarze, lekarze dentyści i farmaceuci, jeżeli są zatrudnieni 42 godziny tygodniowo, oraz pozostali pracownicy, jeżeli są zatrudnieni 46 godzin tygodniowo.

2. Pracownikom zatrudnionym w wymiarze godzin innym niż określono w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę, obliczone w stosunku miesięcznym za jedną godzinę pracy dziennie.

3. Uposażenia wypłaca się miesięcznie w terminach przyjętych w danych zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 4. 1. Przy przyjęciu do pracy zaszeregowuje się pracownika do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla danego stanowiska i posiadanych przez pracownika warunków określonych dla danego stanowiska.

2. Przy przeniesieniu pracownika do innego zakładu pracy na analogiczne stanowisko, pracownik otrzymuje grupę uposażenia, według której pobierał uposażenie w zakładzie, z którego został przeniesiony.

§ 5. 1. Pracownicy zatrudnieni w dniu 1 stycznia 1949 r. zostają zaszeregowani na zasadach ustalonych w § 4 ust. 1 po uprzednim zasięgnięciu opinii Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

2. Pracownik może być zaszeregowany w dniu 1 stycznia 1949 r. do grupy bezpośrednio wyższej niż określona w ustępie poprzednim, jeżeli przemawiają za tym wysokie kwalifikacje zawodowe, specjalnie trudne warunki pracy w danym zakładzie lub inne ważne względy.

3. Zaszeregowanie do bezpośrednio wyższej grupy może objąć najwyżej 1/3 pracowników, zatrudnionych w danym zakładzie przy zachowaniu obowiązujących norm obsady personalnej.

§ 6. 1. W aptekach, zatrudniających 5 lub więcej farmaceutów, pracownik otrzymuje za dyżur nocny lub świąteczny zł 500 z tym, że wynagrodzenie z tego tytułu w ciągu miesiąca nie może przekroczyć zł 5.000.

2. W aptekach, zatrudniających mniej niż 5 farmaceutów, pracownikowi może być przyznane wynagrodzenie ryczałtowe za dyżury nocne i świąteczne w granicach do 6.000 zł miesięcznie.

§ 7. Pracownikom zatrudnionym na obszarze m. st. Warszawy przysługuje dodatek lokalny w następującej wysokości:

W grupie uposażenia	Kwota dodatku	
	przy uposażeniu miesięcznym zł	przy uposażeniu za godzinę zł
I — IV	2.000	400
V — VII	1.400	200
VIII — X	1.250	180
XI — XII	1.150	150

§ 8. Pracownikom zatrudnionym na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolińskiego przysługuje dodatek lokalny w następującej wysokości:

W grupie uposażenia	Kwota dodatku	
	przy uposażeniu miesięcznym zł	przy uposażeniu za godzinę zł
I — IV	2.400	480
V — VII	1.800	260
VIII — X	1.650	230
XI — XII	1.500	190

§ 9. Ogólna kwota dodatku lokalnego przy uposażeniu za godzinę (§§ 7 i 8) nie może przekroczyć kwoty dodatku lokalnego miesięcznego, przewidzianego dla danej grupy uposażenia.

§ 10. Przyznaje się dodatki specjalne w wysokości 40% pobieranego uposażenia zasadniczego miesięcznego lub za godzinę pracownikom, zatrudnionym:

- 1) w szpitalach zakaźnych, na oddziałach zakaźnych szpitali ogólnych, sanatoriach i poradniach przeciwgruźliczych, pracowniach bakteriologicznych, prosektoriach — jeżeli w ciągu pracy stale stykają się z chorymi lub materiałem zakaźnym;
- 2) w pracowniach rentgenologicznych oraz w zakładach (instytutach) stosujących leczenie radem — jeżeli są narażeni na działanie promieni Rentgena lub promieni radu;
- 3) w szpitalach (oddziałach) psychiatrycznych — jeżeli pracują w stałym kontakcie z chorymi psychicznie oraz
- 4) w ambulatoriach ruchomych.

§ 11. Przyznaje się dodatki specjalne w wysokości 20% pobieranego wynagrodzenia zasadniczego miesięcznego lub za godzinę pracownikom zatrudnionym przy specjalnych akcjach zwalczania chorób wenerycznych.

§ 12. Przyznaje się dodatki specjalne w wysokości 10% pobieranego wynagrodzenia zasadniczego za godzinę pracownikom zatrudnionym w lekarskich pogotowiach ratunkowych w godzinach od 22 do 6.

§ 13. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach wymienionych poniżej przysługują następujące miesięczne dodatki funkcyjne:

- 1) dyrektor-ordynator szpitala, instytutu specjalistycznego, sanatorium lub prewentorium o liczbie łóżek do 100 — zł 3.000, o liczbie łóżek ponad 100 do 200 — zł 4.000, o liczbie łóżek ponad 200 do 400 — zł 6.000;
- 2) dyrektor szpitala, instytutu specjalistycznego, sanatorium lub prewentorium o liczbie łóżek ponad 400 — zł 8.000;
- 3) wicedyrektor szpitala, instytutu specjalistycznego, sanatorium lub prewentorium o liczbie łóżek od 500 do 700 — zł 4.000, o liczbie łóżek ponad 700 — zł 6.000;

- 4) ordynator na oddziałach o liczbie łóżek ponad 50 do 90 — zł 1.500,
na oddziałach o liczbie łóżek ponad 90 — zł 2.200;
- 5) kierownik zakładu: anatomii patologicznej, przyrodoleczniczego, rentgenologicznego, radowego, fizykoterapeutycznego, laboratorium analitycznego lub protezowni dentystycznej, zatrudniającej ponad 3 pracowników fachowych — zł 2.000;
- 6) kierownik apteki — zł 4.000;
- 7) kierownik okręgowego ośrodka zdrowia — zł 1.300;
- 8) kierownik powiatowego ośrodka zdrowia lub poradni kolejowej — zł 2.200;
- 9) dyrektor centralnej poradni — zł 4.000;
- 10) kierownik pogotowia lekarskiego — zł 4.000;
- 11) oddziałowa pielęgniarka, instrumentariuszka w szpitalu powiatowym (miejskim) — zł 1.200,
w szpitalu wojewódzkim (specjalistycznym) — zł 2.400;
- 12) przełożona pielęgniarek w zakładach o liczbie łóżek do 100 — zł 2.000,
w zakładach o liczbie łóżek ponad 100 do 300 — zł 3.000,
w zakładach o liczbie łóżek ponad 300 — zł 4.000;
- 13) dyrektor szkoły dla personelu pomocniczo-lekarskiego — zł 5.000;
- 14) wicedyrektor szkoły dla personelu pomocniczo-lekarskiego — zł 4.000;
- 15) instruktorka szkoły dla personelu pomocniczo-lekarskiego — zł 3.000;
- 16) lekarz miejscowy, jeżeli stale zastępuje dyrektora szpitala w czasie jego nieobecności — zł 3.000.

§ 14. Pracownicy, którzy zajmują w społecznych zakładach służby zdrowia stanowiska nie przewidziane w tabeli, ustalonej w § 2, otrzymują uposażenie wraz z przysługującymi dodatkami na podstawie przepisów obowiązujących dla danej kategorii pracowników w dziale służby, do którego zakład należy. Ponadto pracownikom tym przysługują dodatki specjalne, wymienione w §§ 10, 11 i 12 z odpowiednim uwzględnieniem przepisu § 15.

§ 15. 1. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek specjalny i jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych bądź funkcyjnych — uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

2. Prawo do dodatku funkcyjnego i specjalnego nie przysługuje pracownikom pozostającym w stanie nieczynnym, na urlopie bezpłatnym, zawieszonym w pełnieniu służby oraz za okres przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek.

§ 16. Wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia na podstawie

umów o pracę nie mogą być wyższe od przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym uposażeń wraz z dodatkami.

§ 17. Umowy o pracę lub umowy zlecenia zawarte z pracownikami w społecznych zakładach służby zdrowia powinny być w terminie do dnia 31 maja 1949 r. dostosowane do zasad i norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Zdrowia, Administracji Publicznej, Oświaty, Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Skarbu oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Modzelewski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociół*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Odbudowy: *M. Kaczorowski*

89

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie zmian rozporządzenia Rady Ministrów o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“

(Dz. U. R. P. z r. 1948 Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia